

[Glistrup]

ud, når det har vist sig, at Danmark ikke er så rigt, som man troede det var, dengang man begyndte at lave disse ting, hvor man endnu ikke havde fået øjnene op for, hvor skadeligt bureaukrati faktisk er.

Jeg gør opmærksom på, at den kommunale momsfond er gennemført, før professor Parkinsons bøger og fremskridtspartiets politiske indsats var særlig bekendt, og hvor man derfor lullede nede på et uvidenhedsniveau, som vi nu for længst har overvundet. Vi skal selvfølgelig nu se at komme frem til at handle efter den bedre indsigt og bedre viden, som de fælles bestræbelser fra Parkinson og Z-partiet har ført frem til at vi har nu om dage.

Så gik hr. Hagen Hagensen også imod lovforslaget, idet han påpegede, at fonden løser betydningsfulde opgaver. Det er da rigtigt, at en institution som Kommunekemi så afgjort er noget, som vi har meget stærkt behov for. Om det i og for sig burde ligge i kommune-ressort eller det skulle ligge et andet sted, kan vi diskutere en anden dag, men at vi i Danmark har brug for en virksomhed i retning af Kommunekemi i Nyborg, er da helt aldeles åbenbart med den udvikling, der er inden for den kemiske industri. Men det har heller ikke noget at gøre med, om man skal bevare fondsorganisationen som sådan.

Hr. Hagen Hagensen mente, at det var et værdifuldt led i dansk kommunalt selvstyre, at kommunerne havde nogle organer, inden for hvilke de i fællesskab kan løse opgaver. De har jo et væld af muligheder for fælleskommunale initiativer. De fælleskommunale initiativer i Danmark er jo ikke begrænset til dette beløb, som jeg ikke må kalde frimærkekassebeløb, på 41,8 mill. kr., så jeg kan ikke se, at vi får renere linjer ved, at vi har denne særlige fondeopbygning, at vi skulle hindre kommunerne i at optræde i fællesskab.

Og så kom skolemesteren hr. Ole Vig Jensen og sagde til fremskridtspartiet: når I er så dumme at fremsætte et sådant forslag, er det bare, fordi I ikke har kommunal erfaring. Måske har hr. Ole Vig Jensen ret, men skulle vi så ikke hellere sige, at det er, fordi vi har rene hænder, vi er endnu ikke af slid blevet »beskiddet til« i retning af, at vi absolut synes, vi skal finde nogle pamperorganisatio-ner med nogle pamperbestyrelsesforetagender og nogle ekstra ben og nogle steder, hvor vi kan få nogle penge til at glide uden om

det almindelige bevillingssystem og disponere over dem. Hele den tankegang er af et parti, der ikke ligesom hr. Ole Vig Jensens parti er ved at runde de 75 år. Det sidste når man jo nok trods alt; om man så når mere, det er så problemet, og dér ikke har det sådan, som hr. Ole Vig Jensen så smukt udtrykte det med den eufemisme, at vi havde manglende kommunal erfaring – og jeg har altså nu forsøgt at afdække, hvad hr. Ole Vig Jensen kunne tænke på med dette udtryk.

Så er der sket det, som sker så ofte, når fremskridtsforslag bliver drøftet, at man fra forskellige ordføreres side, hr. Svend Erik Hovmand, hr. Flygaard og også indenrigsministeren, har følt sig lidt stødt over den måde, vi benytter det danske sprog på. Vi taler om, at dette giver gode muligheder for pressionsgrupper. Men det gør det jo. Det er da et faktum, at når man har 5 eller 7 mennesker siddende i en eller anden bestyrelse, er det så let, når man skal uden om den normale demokratiske bevillingsproces, bare at stikke manden i siden og sige: du Peddersen, du sidder i den kommunale momsfonds bestyrelse, kunne du ikke lige hjælpe til, så vi fik ditten og datten igennem. Bevares, så kommer indenrigsministeren og siger, at indenrigsministeriets embedsmænd fører kontrol og alverdens andre ting, men det er nu engang mindre regelret at have den slags særordninger, og derfor skal de væk.

Flygaard (DR):

Med de restriktioner, der er lagt for virket for den kommunale momsfond, er det nok meget svært at se, hvordan pressionsgrupper i al almindelighed kan komme ind i det foreliggende tilfælde. Jeg synes jo også, det fremgår af de eksempler, som fremskridtspartiet har nævnt, at det ikke er videre sandsynliggjort, at der rent faktisk har været tale om pressionsgrupper. Det er sådan set bare en, jeg vil næsten sige kliché, man bruger i det foreliggende tilfælde.

Når der ikke fra flere sider, selv om man egentlig har en vis sympati for forslaget fra fremskridtspartiet, har kunnet gives tilslutning til det, hænger det jo sammen med, at vel foregår dette i kommunal regie, men det er jo opgaver af en sådan fælleskommunal karakter, at man da i hvert fald ud fra et sagligt synspunkt meget nemt kan rejse det spørgsmål, om det egentlig ikke, i hvert fald i